

[Maigaard.]

virksomhed, for det fjerde for så vidt angår ødegårde, altså gårde, der har været ude af drift i 2 år. Og for det femte åbnes der op, hvis en borger i et fællesmarkedsland har arbejdet som landbrugsmedhjælper i 2 år på en dansk bedrift.

For det sjette åbnes der op for forpagtning, for en fri adgang til forpagtning af danske landbrug, hvis vi kommer ind, det byder fællesmarkedet også. Der åbnes, så vidt jeg kan skønne, også op for fjernforpagtning, altså for den forpagtningsform, hvor forpagteren ikke behøver at bo på den ejendom, han forpagter. Det åbner jo op for et rigt spil af muligheder, ikke mindst for at give landbrugsejendommene en rekreativ værdi, en rekreativ mulighed.

Der er, så vidt jeg kan forstå debatten, som er svær at trænge ind i — der bliver nu heller ikke gjort meget, for at vi skal trænge ind i den — diskussion om dette problem med fjernforpagtning. De tidligere omtalte sønderjyske jurister læser, og det synes jeg egentlig de gør ret, fællesmarkedets direktiv sådan, at fjernforpagtning er tilladt, og de har ved forskellige lejligheder i markedssekretariatet fået bekræftet, at fjernforpagtning er tilladt. Der er danske, hvis indsigt på landbrugsområdet jeg ikke har grund til at betvivle, som siger, at det ikke vil være tilladt. Men jeg synes, at det ville være velgørende, hvis markedsministeren fra denne talerstol ville afklare problemet, konferere det af med sine embedsmænd: skal direktivet fra fællesmarkedet forstås sådan, at fjernforpagtning er tilladt, eller skal det ikke? Det vil vi gerne have klaret af.

Dernæst, ved siden af byzonerne, ved siden af landzonerne, er der problemer i sommerhusområderne. I fællesmarkedet er entreprenørvirksomhed og ejendomsmæglervirksomhed omfattet af en fri etableringsret. Det kan vi ikke gøre noget ved, det kan vi ikke standse, det er en part af fornøjelsen, hvis vi slipper ind. Det vil sige, at det i sommerhusområderne vil være muligt for udlændinge at købe jorden, det vil være muligt for dem at udstykke den, det vil være muligt for dem at bygge sommerhuse, det vil være muligt for dem at sælge sommerhuse — altså at købe, at byggemodne, at udstykke, at sælge, at gøre det, som mange danske lever af og lever fedt og godt af. Det

eneste, disse udlændinge ikke kan gøre, er, at de ikke kan leje sommerhusene ud erhvervsmæssigt. Jeg tror, enhver vil give mig ret i, at der som sagt er mange, der driver det som erhverv at købe og handle med jord — alt for mange, synes man en gang imellem — og der er mange, der lever af at bygge og sælge huse, og for hvem det overhovedet ikke er noget ønskeligt at skulle leje dem ud. Det er der mange der gør, og der vil altså blive åbnet op for udlændinge, hvis vi kommer i fællesmarkedet. Det eneste, vi har hindret på sommerhusområdet, er den erhvervsmæssige udlejning, men vi har ikke lagt nogen hindringer i vejen for nogen som helst anden form for erhvervsmæssig aktivitet i sommerhuslandet.

På den baggrund må det undre, når hr. Hilmar Baunsgaard kommenterer mindretalsbetænkningen i Middelfart Venstreblad den 26. august d.å. Hr. Hilmar Baunsgaard siger — og jeg må hellere være meget omhyggelig med citationstegnene, for det er ikke særlig pænt, hvad hr. Hilmar Baunsgaard siger — hr. Hilmar Baunsgaard siger, at mindretalsbetænkningen til dels er „polemisk og på en række områder udpræget demagogisk“, og han fortsætter:

„Tilsvarende gælder det for mindretallets udtalelser vedrørende sommerhusproblemet, hvor det fastslås, at erhvervsmæssig udnyttelse ikke vil kunne undgås. Der er ikke mindste henvisning til den koncessionslov, der er vedtaget, og som netop bestemmer, at der ikke er fri adgang til en sådan udnyttelse.“

Jeg synes, det er skrappe ord at hævde, at det, der står i mindretalsbetænkningen, er demagogi, når det er åbenbart, at en lang række erhvervsmæssige muligheder åbner sig op, hvis vi kommer ind. Og det er ikke mindst skrap, når hr. Hilmar Baunsgaard gør det. Hr. Hilmar Baunsgaard var medlem af det udvalg, der lavede jordlovene i sidste samling, og hr. Hilmar Baunsgaard har eller havde i sin besiddelse 3 bilag, som udtrykkelig viser, at det, som han siger til Middelfart Venstreblad, ikke er rigtigt, og at det, som han kalder demagogi, når vi andre siger det, det er det rigtige. Det drejer sig først og fremmest om bilag 21, som er en redegørelse, som boligministeriets jurister har udarbejdet om udlændinges adgang til erhvervelse af fast ejendom i Danmark. Bilaget er dateret